

PRYZWOLIĆ (290) *vb pf*

o jasne.

inf przyzwolić (65). ◇ *fut* 1 sg przyzwolę (8). ◇ 3 sg przyzwoli (11). ◇ 1 *pl* przyzwolimy (1), przyzwolimy (1) *RejKup*, przywołem (1); -imy : -em *SkarJedn* (1:1). ◇ 2 *pl* przyzwolicie (1). ◇ 3 *pl* przyzwolą (6). ◇ *praet* 1 sg *m* przyzwoliłem (2). ◇ [2 sg *m* przyzwoliłeś.] ◇ 3 sg *m* przyzwolił (75). *f* przyzwoliła (22). *n* przyzwoliło (1). ◇ 1 *pl m pers* przyzwoliliśmy (1). ◇ 3 *pl m pers* przyzwolili (47), przyzwoliły (1) *RejFig* Dd3v. *subst* przyzwoliły (2). ◇ *plusq* 3 sg *m* przyzwolił był (1). *f* była przyzwoliła (1). ◇ 3 *pl m pers* byli przyzwolili (1). ◇ *imp* 2 sg przyzwól (5); -ól (1), -(o)l (4). ◇ *con* 1 sg *m* bych przyzwolił (5), przyzwoliłbym (1) *GórnRozm.* *f* bych przyzwoliła (1). ◇ 2 sg *m* byś przyzwolił (1). ◇ 3 sg *m* by przyzwolił (4). *f* by przyzwoliła (5). *n* przyzwoliłoby (1), by przyzwol(e)ło (1) *ConPiotr*. ◇ 1 *pl m pers* byśmy przyzwolili (2). ◇ 3 *pl m pers* by przyzwolili (8), by przyzwol(e)li (1); by przyzwolili : by przyzwol(e)li *ConPiotr* (2:1). ◇ *con praet* 3 *pl m pers* by byli przyzwolili (1). ◇ *impers praet* przyzwolono (1). ◇ *part praet act* przyzwoliwszy (5).

Sł stp notuje, Cn s.v. dziewictwo utracić, Linde XVI w. (cztery z niżej notowanych przykładów).

1. Wyrazić zgodę, pozwolić; przychylić się; zatwierdzić; *acquiescere* *BartBydż, HistAl, Vulg; consentire* *HistAl, Vulg; annuere* *Mącz, Modrz; condescendere* *Miech; assentire* *Vulg; dare potestatem, iubere, promittere* *Mącz; parere, velle* *PolAnt* (252) : *PatKaz II* 36v; *BartBydż* 209b; A poſly ktorzyby przyzwolely aby na pierwſſy: Siem poſlaly *ConPiotr* 34; A ktoby ktore Beneficium wziął/ á mybyſmy nieprzyzwolili/ táki ma być wygnán z Korony *UstPraw* Bv; [*papież Jan*] rzekł/ mnie Bog przeyrzał ábych był Papiieżem/ ięłá wołác iego ſtroná: fiat fiat/ Deo gratias/ drudzy ſie dziwowáli/ drudzy przyzwolili. *BielKron* 188; potym tenże prorok wyſtąpiwſzy/ ſpytał ich chćali ſłuchác ſłowá Bożego/ gdy przyzwolili powiedział/ yż [...] *BielKron* 214v; iedni chćieli [*zjazdu*] w Trydenćie/ drudzy w Niemcech/ wſzákże ná oſthátku k woli Cefárzowi przyzwolili w Trydenćie *BielKron* 230v; A ſtąd Andrzej Sálomoná zá żywotá ſwego imo bráthá ná kroleſtwo koronował/ áczkolwiek Belá przyzwolił ále poniewoli. *BielKron* 300v; Poſłał [*Mieszko*] do Czech po corę Krolá Boleſłáwá [...] imieniem Dąbrowkę. Krol Czeſki przyzwolił tym obyczáiem iefli ſie chce okrzćić. *BielKron* 343v, 13, 15 [2 r.], 53v, 107, 116 (26); *Mącz* [176]a [2 r.], 228d, 416d, 438b; Potym Gwido wziął odpufzczenie od krolá á krol mu dał wielkie dáry áby przebywał z nim/ ále on niechćiał przyzwolić. *HistRzym* 81v, 82; Bo Páweł ſwięty piſze/ iż ciało á krew nie mogą poſieć kroleſthwá niebieſkiego/ iefli duch nie przyzwolił *RejPos* 152v; *HistHel* D; *SkarŻyw* 98, 184, 285, 300, 444 (8); *StryjKron* 451; *KochFr* 98; *KochDz* 107; ponieważ właſna iey [*wolności ludzkiej*] ſpráwá/ ktora iefł/ chćiec ábo niechćiec/ przyzwolić ábo nie przyzwolić/ záwſze iefł wolna ſámá w ſobie *WujNT* 547.

przyzwolić komu (7): *ForCnR* C4v; *PatKaz III* 90v [2 r.]; wezwał kſobie iedny dziewczki ſlubuiąc iey X. złotich dać iefłti żebyto ziednała aby ſnim goſpodini ſpała, pani wnethki dziewczce przyzwoliła, y kazała go ſobie wnoczy do komory pułcić *BielŻyw* 132; *RejJóz* N7v; GDyby Páni ſzláchetcka przyzwoliła mężowi ſwému ná przedánié ábo ná iákikolwiek zapis/ z dóbr iego [...] tráci wiáno ſwoie *SarnStat* 1177; Kłáde oto przed oczy/ tę Królowá náſzę [*tj. Maryję*]/ Która oto w czyłtości ták ſię zákochála/ Iż Aniółowi záraz przyzwolić niechćiałá *SiebRozmyśl* M.

przyzwolić czemu (8): *ForCnR* A3; po wyelu dni páni wrzuciła otzy swoie ná Iozefa/ y rzekła mu fpi lemna/ on żadnym obyztayem nye chcąc przyzwolitz vtzynkowi flemu rzekł do nyey [...] *HistJóz* A3, B4v; fkoró [*Maryja*] v wierzyła/ y pofelítwv przyzwoliła/ poczeła Syna bożego/ y porodziła. *SeklWyzn* F. *Cf Zwroty*.

przyzwolić k(u) czemu [*w tym: k(u) temu* (9)] (17): *BierEz* G4v, M2v; *OpecŻyw* 157; [*Maryja*] zrządzyenyu bozemu fya poleczay{acz} ku touarzyfthwu malzenfkyemu telko przyfzwolyła *PatKaz* III 138v; rzekł Iudás brácyey fwoiey/ [...] przedaimy go Iímaelitam/ [...] y przyzwolili brácyá ku iego mowie *HistJóz* A2v; Napirwey wilczy żądali, aby im wfzítki pfy wydali, w ktorich pokładali początek niezgody ich y przyzwolili ktemu pafterzowie y pfy wilkom wydali. *BielŻyw* 61, 61, 159; *LibMal* 1543/77; *ConPiotr* 34v; Roboas żáłością porużony ku iego [*Aleksandra*] ímierci przyzwolił. *HistAl* N; *BibRadz* *Gen* 24/57; dał mu [*faraon Józefowi*] żonę Afíenát [...] / ále Iozeph nie chciał ktemu przyzwolić áż opuściła bálwany ktore oni chwalili w Egipcie. *BielKron* 17; *HistRzym* 128v; [*ArgWykład* 75]. *Cf Ze zdaniem dopełnieniowym*; »przyzwolić ku namowam«.

przyzwolić na co (126): *BierEz* Ov, Pv; bo íeftli ná mégo milégo fyna ímiertz nie przyzwolę/ ij ktoż íjnlfy íprawi ludfkie zbawienijé w poírodku ziemie? *OpecŻyw* 104, 103v [4 r.]; *ZapWar* [1534] nr 2550, 1550 nr 2655; *MiechGlab* 43; *LibLeg* 9/50v, 11/39v, 40v, 106v, 109; *ComCrac* 11v [2 r.]; ku nyczemv ynnemv nyeiefth fzią prziznała thelko kthemu yfch ná zamordowane goípodinyey fwy Cleophasky przizwolila *LibMal* 1543/77v; *RejJóz* F3v, N7v; *RejKup* z6v; *GliczKsiąż* O8; Cefárzową wdowę do te^{so} przynukáli/ íż przyzwolić ná wfzyfthko muíiá/ co íie kolwiek Papieżowi podobáło. *KrowObr* 118, 36; *RejZwierz* 20; *BibRadz* I 286b *marg*; á przeto ten Dekret íeft ílufznie vczyinion/ [...] áby też pokoy y zgodá po wfzyfckim Cefárftwie wfáwiona byía/ przeto Kfiążé Sáfkie y wfzytcy towárzyfze iego mieli náto przyzwolić *BielKron* 207; á ná krzeft [*chan tatarski*] nie przyzwolił mowiąc: Íż nie waleczna wiára Krzeíciańfka íedno rofkofzna *BielKron* 361v; przyzwolił Pruíki Míítrzná ná branie pieniędzy s połowice zamku fwoiey *BielKron* 369v; Mángo Can będąc Krzeícijáninem Ormiáńfkiey wiáry/ wezwał Rad fwoich do íiebie áby ná ty Artykuły rádźili Ormiáńfkie. Przyzwolili ná to wfzytko íáko Krol Ormiáńki żádał *BielKron* 439, 20, 69v, 70v, 101, 106 (40); *RejAp* 149v; *GórnDworz* Bb2v; Y onym ták powáżnym íercem fwoim vczyinił táką myíl onemu Rycerfthwu íwemu/ że wfzyfcy ná bitwę przyzwolili. *RejZwierc* 149v, 202v; *MycPrz* I B2v, II B2v; *Strum* K4v; *ModrzBaz* 47, 89v [2 r.]; y [*biskupi ariańscy*] nápiáfali líft do Iuliufzá Papieżá/ oznáymuiąc mu to/ áby ná ich on dekret przyzwolił *SkarJedn* 126, 119, 129, [180], 215, 219, 263; Po ímierci Lánfránká/ obrány był S. Anzelmus ná Arcybífkupítwo Kántuáriyfkie: ná ktore on poniewolnie y zwielką pracą przyzwolił. *SkarŻyw* 334; Y rádźiło mu wiele ofob zacnych/ áby íię Papieżem zwał: ále on ná to przyzwolić nigdy niechciał *SkarŻyw* 473, 74, 235, 252, 278, 436 (10); Táki gdy bitwy woáli/ Krol ná ich żądanie Przyzwolił widząc w nich chęć z Niemcy ná potkanie. *StryjKron* 622, 612, 672, 722, 738; *NiemObr* 16, 23 [2 r.], 61; *WerGość* 231; O wfzeláką ínfzą ízkodę/ Lácno przyzwolę ná zgodę: Ale kto mię w miłość ruízy/ Wiecznie będzie krzyw méy duízy. *KochSob* 61; Dobry á cnotliwy człowiek/ ná nayfrozíże przyzwoli práwo/ bo vfa fwey cnoćie *GórnRozm* B, B4v, C, Cv [2 r.], D4; *WujNT* 416, 2. *Thess* 2/12; *SarnStat* 1177, 1251; *SkarKazSej* 695a; *ZbylPrzyg* A3v. *Cf Ze zdaniem dopełnieniowym*; »na próbę przyzwolić«.

przyzwolić o co (1): kthory thusz stoyącz przizwolil S yedney strony Gabrielem Cristophem Ieronimum [!] s drugiey strony Chleviensiemi o Spadek po vrodzonym Mathussu Iardanowskym *ZapWar 1550 nr 2655*.

cum inf (11): *BierEz Q2v*; ách moy miły pánie/ Nieščzěstneščz moie będye s tobą to rosštánie. Iużbych ia tu przyzwolił/ choć otwierác wrotá/ Niż fie mam zálie wroćić do tego kłopotá. *RejWiz 184v*; Idź á námáwiay tę żydowkę/ żeby dobrowolnie femną przyzwoliła miełfkác. *Leop Iudith 12/10*; Mikołay biskup Máioryeńki [...] przyzwolił pobor Papieżowi dáć od grzywny dwa grořzá w Polřce. *BielKron 378v, 105, 116v, 184*; *BudBib Ex 2/21*; Bo s tych domu wychodził forytarz do boiu/ Y ci młodzi przyzwolą nie fiedzyeć w pokoju *PapPan Z3*; *SkarJedn 246*; *SkarŻyw 234*.

cum A cum inf (1): O uelka chwala byla tey myley panny ktora [*lege*: ktora] przyřzwołyła troycza řzywąta bycz matką řyna yego *PatKaz II 46*.

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikami: na to (9), *k(u) temu* (2); *(a)by, żeby*] (15): Wřizicy býłmý na to przizwolili/ Býłmý długo w tey Fortunie býli. *KlerPow 11*; yz wi przyacziel moy przizwoływřchi ktemv zebichmi wedlug prziyaczielskiej rzeczi miedzi sobą granycze řlvřzne vczynyły, [...] *LibLeg 11/85v, 10/91, 11/43*; *BibRadz Gen 39/10*; *BielKron 101v, 322, 380*; žádną miárą nie przyzwolę/ ábych miał przywroćić potępionego y wykłętego Heretyká *SkarJedn 137, 256*; przyzwolił ná to Papieřz/ áby [řw. *Ekwicjusz*] do Rzymu przyzwany/ á dořwiadcżony był. *SkarŻyw 212, 299, 353*; *NiemObr 131*; *ArtKanc A4*.

W charakterystycznych konstrukcjach: dopełnienie dalsze wskazujące na przedmiot zgody (czemu, ku czemu, na co, o co) wyrażone jest ogólnikowo, zwłaszcza zaimkiem (73), *rzeczownikiem oznaczającym rzeczywisty fakt* (43), *rzeczownikiem oznaczającym rodzaj wypowiedzi* (17).

W przeciwstawieniach: »być na odpor (3), *nie chcieć ... przyzwolić«* (4): ná kthorym [*sejmie*] prořil [*Skanderbeg*] křiążąth řłłiednich [...] o pomoc/ ácz niekthorzy niechćieli [...]/ ále drudzy przyzwolili. *BielKron 245v*; Temu był ná odpor Bodzentá Arcybiskup Gnieźnieńki/ y Domáráth Stárořthá wielkiey Polřki/ wřzákże potym przyzwolili. *BielKron 379, 223v, 321*.

Zwroty: »przyzwolić namowam, ku namowam« [*szyk zmienny*] (1:1): ku kthorem yey namowam on przizwoliwřchi, panu řlufzbą za radą y rořkazanym panyey wipowyedzial *LibMal 1548/145v*; ktemu řerce i wolą iego ciągnął/ aby przyzwolił námowám dobrém i panu Bogu vřał *MurzHist K3*.

»prořbie(-am), na prořbę przyzwolić« = *acquiescere precibus HistAl*; *acquiescere sermonibus Vulg* [*szyk zmienny*] (2:1): *BierEz I3*; *HistAl D4*; thylko prořę nie czynćie z mężem thák hániebney złořci przećiw przyrořzeniu. Niechćieli fie dáć wiác á przyzwolić prořbam iego *Leop Iudic 19/25*.

»przyzwolić woli [*czyje*]« (1): Y Pořłá Acház pořly do Teglátřfálázár Krolá řyriyřkiego/ themi řlowy: [...] przyeřź á wyzwol mie z řeki Krolá řyriyřkiego [...]. Ktory iednáć przyzwolił woli iego [*adquievit voluntati eius*] *Leop 4.Reg 16/9*.

Szeregi: »bronić ani przyzwolić« (1): y mieřczánie řzli wřzytcy [...] á kazáli otworzyć ná řklep/ chcąc widzieć co fie y tám y ná dole dzieie/ ále mniřzy tego bronili áni chćieli ná tho przyzwolić *BielKron 212*.

»przyzwolić, (albo) pochwalić« [szyk 1:1] (2): Nad to Cefarz nie tylko ná tę Ellekcią przyzwolił álbo ią pochwalił/ ále mnie iefzcie ku przyięciu tákowego [urzędu króla] vpominác y przyzywác raczy *BielKron* 330v; *Mącz* 31c.

a. Zgodzić się wyjść za mąż (3) : przypędziła go miłość do tego/ iż ią nákoniec vmyślił [...] wziąć zá żonę. [...] Biaągłowá/ [...] dawfzy fie pirwey długo prośić/ nákoniec przyzwoliłá *GórnDworz* Y6.

Zwrot: »za mąż, w małżeństwo [komu] przyzwolić« (1:1): GDy páni zá młodzieńcá iedná iść nie chciáła/ [baba ją postraszyła, że może zmienić się w wyźliczkę] [...]. A páni fię zléknáwfy [...] By fie iey ták nie sftáło/ zá mąż przyzwoliłá. *RejFig* Bb5v; Spodziewáiąc fię [...] / iż Xiężná Anáftáfia iáko Wdowá ná ten czas po Xiążęciu Siemionie będąca [...] iemu w Małżeństwo przyzwoli/ [...] *StryjKron* 712.

b. Zgodzić się na stosunek seksualny (10) :

α. O kobiecie: nie sprzeciwić się mężczyźnie chcącemu mieć z nią stosunek seksualny; substernere alicui suam pudicitiam *Cn* (9) : Niewiáftá ktora niechce przyzwolić/ mowi by miáła kroftáwą rzyć. *March*¹ A4; A iż fię tego [Jupiter] obawał áby fie [Tetyda] nie przemieniła w co inego/ [...] tákze ią długo dzyerzał/ áż przyzłá ku włafney óobie/ potym przyzwoliłá. *BielKron* 21v.

przyzwolić komu (5): Thefz powyada yfz on íam v kamieny Nyewyálthe zabill kyem dlya thego yfch mu przizwolicz nychczyála gdi yey vřzilřthwo chczyal vczynycz. *LibMal* 1547/134v; powftáli oni ftárfzy/ á przybiezawfy ku niey/ rzekli [Zuzannie]/ [...] Myfmy fię ciebie rozmiłowáli/ á dla thegoż przyzwol nam á vczyn to dla nas obudwu. *BibRadz Dan* 13/20, I 551; *BielKron* 113v; *BudBib Dan* 13/20; [*Leop Dan* 13/20 (Linde)].

Zwrot: »[czyjej] woli, ku [czyjej] woli przyzwolić« (1:1): á przyfzedfzy kniey [książę] námawiał ią áby ie⁸⁰ woli przyzwoliłá/ á gdyż oná niechciáła/ tedy on gwałtownie vczynił z nią wolá swoię *HistRzym* 105, 108.

[*Szereg*: »przyzwolić a być ku myśli«: Oto drzwi v íádu zámknione íá/ [...] á mj w požádliwości twey ieftefmy: á przetho przyzwol nam á bądź nam ku myfli [*adsentire nobis et commiscere nobiscum*] *Leop Dan* 13/20 (Linde).]

β. O mężczyźnie [na co] (1) : ktorego fiełtrzeńca dał Konftántynus zábić s potwarzy fwey żony Faufty/ ábowiem go ípotwarzáła by ią miał poniewalác gwałtem/ á on niechciał ná iey żádość niewřtydliwą przyzwolić. *BielKron* 156v.

c. Opowiedzieć się za kimś, poprzeć kandydata ubiegającego się (8) :

przyzwolić komu (1): Astipulari alicui, Przizwolić komu. *Mącz* 416d; [*Sąd Parysa* B4].

przyzwolić na kogo (7): [pisarze ziemscy] ták mogá mieyfce fwe człowiekiem godnym záładzić/ ná ktoregoby pánowie Sędzie z infzymi vrzędnikámi przyzwolili. *UstPraw* C3; KARDynali Papieżá długo obyerałi/ Stáry z młodfzem wępółek o to fie wfpieráli. Rzekł ítáry do młodfzego cícho iuz ták brácie/ íam ítáry tyś godnieyfzy/ przyzwolę ia ná cię. *RejFig* Cc7v; Władzísław íyn íágiełłow ná kroleřthwo Polfkie wybran y koronowan [...]. Ale Spytek z Melřzyná/ Abráám z Zbářzyná [...] / ían Sthrářz s Kościelnik/ nie chcieli nań przyzwolić dla iego młodych lat *BielKron* 387v, 107v, 127, 145v; *GórnRozm* K3v.

[*W przeciwstawieniu: »przyzwolić ... opuścić«: [Junona do Parysa:] AZa ták Paryfie niezczefny Vczyniłeś liekkość moiey cudności. Przyzwoliłeś boginie miłolci A opuściłeś mie z boginią mądrości. SądParysa B4.*]

d. *Pozwolić na coś samemu sobie, uczynić coś z własnej woli [czemu] (1): A przez wffytki dni żywota twego/ miey ná pámięci Páná Bogá: á wáruy byś kiedy grzechowi nieprzyzwolił *Leop Tob* 4/6.*

2. *Potwierdzić czyjeś zdanie, zgodzić się z treścią czegoś, przyznać słusność; assentire *Mącz*; subscribere *Modrz* (25):*

*przyzwolić komu (4): WujJud 128v; A bowiem iálnie fie íprzećiwiáł Piotrowi ś. Apoštoł Páweł/ Páwłowi niechćiáł przyzwolić Bárnábálf *WujJudConf* 128v. Cf *przyzwolić komu w czym; co komu.**

*przyzwolić komu w czym (1): Quatenus de religione dicebat, Bibulo assensum est, Ile o duchownych Sibillinych powieściách mówił Bibulus, w tym mu przizwolono. *Mącz* 338d.*

*przyzwolić co komu (1): Coż to mowifz? (-) To co fłyfzyfz/ y przyzwolić mi tho rad nie rad muśifz *OrzRozm* B4.*

*przyzwolić czemu (4): [Ezop odpowiada na zagadkę:] Gdy go [wieprza] imą więc fie wierći Nádziewa fie íftey śmierći. Wfzyfcy temu przyzwolili/ A Ezopá pochwalili *BierEz* C3v, G2v; *PatKaz III* 98v; *LubPs* Y; [Ten [Kościół] jest ludzi zgromadzenie/ w każdy światá tego stronie, Którzy świętej Ewanjelii prawą wiarą przyzwolili *WierzNauka* 224].*

*przyzwolić na co (14): Dałby fie iuz y kámieñ ták dłu go námowić/ A ty nie chcfz ná dobrą náukę przyzwolić *BielKom* F6v; *KrowObr* 108; *RejFig* Dd3v; pińáli thez przeći w Witemberńkiemu Kollegium y Lipńkiemu/ iz fie dáli v wieść á przyzwolić ná niekthore árthykuły Papięskie *BielKron* 234, 205, 229v, 467; Heretykowie nas/ [...] śćifkáiá y męćzyć fie groźá/ iefli ná ich błędy nie przywolem. *SkarJedn* 105; A nieieft żaden wiefłzy znák fkromnego rozumu/ [...] iedno fwe niedobre odrzuciwfzy/ ná drugich dobre wotá fzczerze przyzwolić *ModrzBaz* 29; *SkarŻyw* 300; *CzechEp* 350; Ná którym Niceńńkim fynodzie/ nowe fłowká/ pińmu ś. nie zwyczáyne/ wfzczynác fie poczynály: [...] ná ktore: wiele ich międy onymi Oycy/ nie fzczyrze/ ále k woli Konftánftynuśowi Cefárzowi [...] przyzwolić muśieli. *NiemObr* 127; *BielRozm* 6. Cf *Ze zdaniem dopełnieniowym.**

*Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: na to (1); iż (1), zaimek względny (1)] (2): ále ná ten czás pośłowie Bifkupow Mogutyńńkiego/ y Trewireńńkiego [...] przyzwolili co w Trydenćie było połthánowiono *BielKron* 225v; izći tu y fámi nędznicy [tj. faryzeusze] ná to przyzwolili/ iz to proroctwo tego krolá świętego/ ni o kim infzym nie było/ iedno o tym Pánu. *RejPos* 231v.*

*Szeregi: »przystać i przyzwolić« (1): iz kiedyby był Pan Bog nam fłowá fwego niezofćawifł/ á rozumu fie ćieleńnego trzymác dopuścił/ y fám bych ná tho przyfćał y przyzwolił *KrowObr* 108.*

*»uwierzyć i przyzwolić« (1): To co fie w lanie sfćáło/ iz rozumieć począł przed czáfem y poznał Páná fwego/ y wwierzył y przyzwolił: to fie cudowi Bozkiey mocy przypifác ma *SkarKaz* 578a.*

*»przyzwolić, zgodzić się« (1): Tu ná to rośmiawfzy fie wfzyfcy przyzwoliły/ Iz káždy młynarz złodziey/ ná to fie zgodzili. *RejFig* Dd3v.*

*Przen (1): a taki człowiek (ktory tylko wychwala cznotę) fám z sobą nie zrownawa gdy żywota ku fłowam podobnego nieukazuie, ale będzie myflic [...] iz tilko ięzikiem przyfćiął gdyż myfł zośćála proźna przyfćięgi to iefć nie przizwoliła. *BielŻywGlab nlb* 10.*

3. *Poddać się, podporządkować, uczynić to, co ktoś każe lub radzi; acquiescere, consentire Vulg (13)*: *PatKaz III* 98; Widząc to rycerz łakomy to iest dyabeł przyftąpił ku niemu [*Adamowi*] podufzczając go aby ray opuścił przez grzech [...] gdyż Ewá przyzwoliłá á iádlá z drzewá wiadomości przeciw przykazaniu boże^{mv} *HistRzym* 75v.

przyzwolić komu, czemu (7): Bo by się byli [*bogacze*] dobra wftytkiego diabłu węcyci niż Bogu przypifować nie ięli/ nigdyby mu byli odftapiwfyz Boga nieprzyzwolili. *MurzNT* 31; przethoż cie napominam aby żadnego [*Boga*] krom tego nie czcił, przyzwol radzie moiey á bałwany drogie fwe ku mnie pošli *BielŻyw* 158; *Leop Sap* 3/9; A naprzod Adámá w Ráiu ftworzył/ ále czártowym fłowom przyzwolił/ gdy z drzewá vkuścił/ thám łobie y nam niewinność ftrácił. *ArtKanc* P6, L7v; *WujNT* 655. Cf *Zwrot*.

przyzwolić k czemu (1): natychmyaft fthraczon [*Lucyfer*] z onego myełcza nayfzlachethnyeyłego w głąbokofzcz pyekyelną y z ynymy anyoly ktorzy k yego pyfche {y myfzly} przyfzwolyly *PatKaz II* 23v.

Zwrot: »przyzwolić [*czyjemu*] rozkazaniu« (1): Przyzwol [...] Cefarfkiemu rofkazaniu [*który kazał św. Dorocie złożyć ofiarę bogom pogańskim*]/ á wyzwol fię łamá z tákiedy wielkiedy nędze *SkarŻyw* 125.

Szeregi: »być posłusznym i przyzwolić« (1): Chcefz wftytkę roftropność twoię [...] Bołkiemu piłmu/ y wyrozumieniu poddać? (-) Chce być ze wftythkiego fercá połufznym y przyzwolić *KrowObr* 127.

»przyzwolić i ustąpić« (1): iż Piotr przyzwolił y vftąpił brátu mnieyłzemu [*tj. strofującemu go Pawłowi*]: aby tak był pierwfzym w pokorze/ iáko był pierwfzym w wrzędzie Apołtołkim. *WujNT* 655.

Przen [czemu] (2): Prośimy cię święty Pánie [...]. Aby ciężki fen nie morzył/ á nieprzyiaćiel nie zborzył/ ieślić mu ciáło przyzwoli/ wiecznie nas łobie zniewoli. *ArtKanc* T13v.

a) Ulec własnym skłonnościom (1): Ale gdy fie podobáło onemu kthory mie odłaczył z żywotá mátki moiey/ [...] żeby obiáwił fyná fwego wemnie/ ábym go opowiadał miedzy Pogány/ nátychmiaft/ nie przyzwoliłem ciáłu/ y krwi *Leop Gal* 1/16.

a. [Uznać czyjeś przywództwo [komu]: Po nim [*Teodasie*] był Iudás Galileyczyk [...]/ ten też obrocił był zá łobą lud/ ále y ten zginął/ y wftyfscy ilekolwiek mu ich przyzwoliło/ rofpierzchnęli fie. *Leop Act* 5/37 (*Linde*).]

4. [*Zwrócić uwagę na coś [czemu]*: Intende voci orationis meae: rex meus et deus meus. Racz przyzwolić głołowi modlitwy moiey/ krolu moy y boże moy. *WróbŻolt* 5/3 (*Linde*).]

Formacje współrdzenne cf ZWOLIĆ.

Cf **PRYZWOLENIE, [PRYZWOLON]**